

OPINIONS

MISTERIS I DÒLARS*Xavier Vinader*

12

ESTAPÉ RESPON*Toni Cañís*

13

L'OPINIÓ DE PERE GIMFERRER*Lluís Bonada***BOTJA DE CUCS***Martí Domínguez*

14

I ELS PROFETES?*Ferran Sáez*

15

LLENYA AL MICO*J. J. Pérez Benlloch***EL TERCER ESPAI***Pere Martí*

16

UCRAÏNA PREOCUPA*Llibert Ferri***CIVILITATS CONFRONTADES***Toni Cañís*

17

LA CARA DELS ALTRES, 2*Joan F. Mira*

114

En el moment d'escriure aquest editorial, el Govern de les Illes Balears intenta, segons la informació de tots els mitjans de comunicació illencs, arribar a un acord amb cadascun dels majoristes de viatges per tranquil·litzar l'ambient polític i, per raons de país, ajornar l'ecotaxa, si hi ha acord entre les parts, fins al novembre.

Es una actitud, la del Govern Antich, que mereix un suport explícit, i seria desitjable que les patronals hoteleres i l'executiu feren totes les passes possibles perquè s'arribara finalment a un acord. La indústria turística de les Illes Balears, que directament o indirectament és la que aporta la immensa majoria del producte interior brut illenc, no pot estar sotmesa a tanta tensió tenint en compte que, precisament, els vents que bufen per a la pròxima temporada alta no són els millors.

D'entrada s'ha de tenir clara una qüestió. L'ecotaxa no és, ni serà, motiu d'una disminució del turisme a Balears. Així ho ha defensat sempre el Govern balear, i no poques persones de rellevància econòmica, social, política i intel·lectual. Entre altres, i per no fer un inventari, és prou significativa l'opinió del president de la Caixa d'Estalvis Sa Nostra, Miquel Pocoví, que quan va ser interrogat sobre aquest tema va declarar el que és de sentit comú, és a dir, que no és creïble que un europeu deixi de passar les seues vacances a Balears per pagar un euro més cada dia. I, si fóra així, caldria demanar-se si realment convé un turisme d'aquest tipus, que no estiuieja a les Illes per no pagar set euros més –tenint en compte una estada mitjana de set dies–, dins un paquet complet.

A més, és inevitable reconèixer que les circumstàncies generals han canviat bastant d'ençà que va ser aprovada l'ecotaxa en el Parlament de les Illes Balears, de la qual aviat farà un any. Efectivament, avui hi ha dos factors internacionals que no poden ser, i no són, menyspreats. Primer, els símptomes de contracció econòmica que pateix Alemanya. I els alemanys són –juntament amb els britànics– els clients turístics més importants de les Illes Balears. Segon, que després de la crisi generada per l'11 de setembre, com a mínim és una incògnita saber què passarà aquesta pròxima temporada alta en un negoci com el turisme, que està tan globalitzat. En un ambient internacional tan interrelacionat, i tractant-se d'una indústria tan sensible a qualsevol mínima incertesa –per molt que als Estats Units les darreres notícies apunten a un revifament de l'activitat econòmica i del consum–, és fàcilment explicable el nerviosisme que ataca la patronal hotelera balear. I, per extensió, tota la patronal illenca. Les primeres dades de contractació que es coneixen no són bones. Possibilitats de disminució d'afluència, reducció de preus... El turisme balear ha viscut condicionants semblants en altres èpoques, i els resultats foren molt dolents. Tothom recorda que la crisi del petroli de 1974 va significar, bàsicament per l'impacte en els països emissors turístics, una reducció de turistes d'entorn del 15%. Allò va ser dramàtic. Per això, segurament, ara hi ha aquests nervis. Tot i que possiblement ningú no es crega que les reduccions, si es confirmen, no serien tan importants –cosa que cal desitjar que efectivament no siga així–, és comprensible el temor. Una reducció de l'afluència combinada amb una minva de la despesa turística tindria conseqüències socials importants.

Tot plegat, doncs, condueix cap a una mateixa direcció. Prudència, diàleg i acord entre les parts. Donant per fet la legitimitat de cada opció envers l'ecotaxa, sembla que arribar a un acord per ajornar fins al novembre la seua aplicació, com desitja el Govern balear, i desterrar la disputa pública que ajude a tranquil·litzar l'ambient és una sortida de compromís bona. Per a totes les parts i, sobretot, per al país.

“Arribar a un acord sobre l'ecotaxa és una sortida de compromís bona. Per a totes les parts i, sobretot, per al país”